

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13723/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов, адвокат из ..., против туженог Града Зајечара, кога заступа Правобранилаштво Града Зајечара, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 242/22 од 24.01.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 242/22 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 101/2021 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да тужиоцу постави монтажни објекат – гаражу од поцинкованог лима дебљине 5mm, димензије 5x3m на делу кат. парцеле број .. КО Зајечар у улици ..., те да се уколико тужени наведено не учини, овласти тужилац да о трошку туженог направи и постави металну гаражу истих димензија и истог материјала на делу кат. парцеле .. КО Зајечар, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу преда у државину путничко возило марке „Zastava“ тип „101“, број шасије ..., број мотора Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Зајечару је пресудом Гж 242/22 од 24.01.2023. године одбио, као неосновану, жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Зајечару П 101/21 од 16.11.2021. године у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а да је вредност спора означена у тужби 10.000,00 динара, што по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 14.01.2021. године не прелази динарску противвредност 3.000 евра, следи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, из ког разлога је одлучено њеним одбачајем применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведеног разлога, одлучено је као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**